

PROP DE VOSALTRES

Mans Unides: Compartir

Estimats diocesans:

Un any més difonem la iniciativa de l'organització MANS UNIDES, que es desenvolupa el segon diumenge de febrer com una jornada dedicada a la lluita contra la fam al món. Ho fa des de fa 65 anys, quan un grup de dones d'Acció Catòlica es va comprometre en aquesta tasca que afecta milions de persones a tot el planeta. És el moment culminant d'una tasca dels diferents grups diocesans i els serveis centrals, que es prolonga durant tot l'any sensibilitzant, viatjant, estudiant projectes, participant en esdeveniments de caràcter similar amb la finalitat d'ajudar els més necessitats.

A la nostra diòcesi hi ha un equip entusiasta que porta aquesta iniciativa a tot arreu: parròquies, centres d'ensenyament, institucions diverses, comerços i organitzacions empresarials. És notori el seu mode d'actuar i agraïm la seva constant dedicació. Reparteixen fulletons, expliquen la campanya i s'organitzen en petits grups per aconseguir grans ajudes. La nostra col·laboració reduirà amb seguretat aquest immens problema del món actual.

El lema de la campanya «COMPARTIR ÉS LA NOSTRA MAJOR RIQUESA» mostra amb claredat l'esperit de les paraules de Jesús quan anunciava la fraternitat, l'oblit d'un mateix i l'amor cap a tothom. Hi ha una frase a la nostra litúrgia que respon amb claredat a aquesta aparent paradoxa: Crist es va fer pobre per enriquir-nos. Els cris-

tians ho aprenem des de petits i necessitem de manera permanent que algú ens ho recordi per fer-ho vida. Intentem no quedar-nos només en paraules, discursos o lectures. Volem fer realitat el nostre compromís amb els que més pateixen. Les guerres i els conflictes, les desgràcies naturals, els egoismes dels pobles i les nacions alimenten el corrent de la pobresa i la fam. Avui se'ns demana compartir el que és nostre amb els altres. Que la nostra pròpia riquesa no esdevingui un escut que impedeixi veure els mals aliens. El terme compartir ja és, i genera per si mateix, abundants béns per a aquells que ens envolten o viuen en països llunyans.

Les paraules del papa Francesc en la convocatòria del Jubileu del 2025 ens impulsen a obrir els ulls a tota la humanitat que sofreix; ens diu:

«Tothom espera. En el cor de cada persona hi ha l'esperança com a desig i expectativa del bé, encara que s'ignori el que portarà el demà» (*L'esperança no defrauda*, núm. 1). És una mirada universal.

La manera de treballar de MANS UNIDES es basa en projectes promoguts, realitzats i avaluats. Cada grup diocesà es compromet i es decideix per un projecte que s'ajusti als resultats de la possible recaptació. La nostra delegació ha triat enguany els dos projectes següents: **Enfortiment i formació laboral a dones en risc d'exclusió a Tànger**, amb un import de 14.325 euros. També **Desenvolupament sostenible de famílies camperoles i grups vulnerables a Guantánamo, Cuba**, amb un import de 28.619 euros. Re-

cordeu que l'any passat els projectes es van desenvolupar al Líban (atenció sanitària a refugiats) i al Camerun (dotació d'aigua potable per a barris i un hospital a Fiango).

Ens satisfà que el compromís dels cristians no decaigui mai i que el mandat universal de Jesús es faci una potent realitat als nostres grups socials del món occidental, on la riquesa és més visible i el fet de compartir és un desig més que realitzable.

Us agraeixo la vostra col·laboració econòmica i la vostra participació en els sopars, xerrades, trobades i actes litúrgics que embelliran aquesta afortunada iniciativa.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Pregària conjunta per la unitat dels cristians

L'Església Evangèlica Baptista de Lleida va acollir, el passat 20 de gener, la celebració d'un acte ecumènic que va reunir les diferents esglésies cristianes de Lleida per resar juntes en el marc de la Setmana de Pregària per a la Unitat dels Cristians, que es va celebrar entre el 18 i el 25 de gener.

Les diferents confessions van alternar lectures de textos de l'Evangeli amb cants i pregàries. En-

guany, la Setmana de Pregària ha coincidit amb el 1.700 aniversari del Concili de Nicea, el primer concili ecumènic cristià, on es va formular el Credo de Nicea.

Els actes de la Setmana de Pregària es van obrir, el dissabte dia 18, amb una missa-pregària ecumènica a la parròquia del Carme, i es va cloure amb una altra Eucaristia el dissabte 25 a la parròquia de Sant Pau, a la Mariola.

CERCA DE VOSOTROS

Manos Unidas:
Compartir

Queridos diocesanos:

Un año más hacemos difusión de la iniciativa de la organización MANOS UNIDAS que se desarrolla en el segundo domingo de febrero como una jornada dedicada a la lucha contra el hambre en el mundo. Lo lleva haciendo desde hace 65 años cuando un grupo de mujeres de Acción Católica se comprometió en esta tarea que afecta a millones de personas en todo el planeta. Es el momento cumbre de una tarea de los distintos grupos diocesanos y los servicios centrales, que se prolonga durante todo el año sensibilizando, viajando, estudiando proyectos, participando en eventos de caracteres similares con tal de ayudar a los más necesitados.

En nuestra diócesis hay un equipo entusiasta que lleva esta iniciativa a todos los lugares: parroquias, centros de enseñanza, instituciones diversas, comercios y organizaciones empresariales. Es notorio su modo de proceder y agradecemos su constante dedicación. Reparten folletos, explican la campaña, se organizan en pequeños grupos para conseguir grandes ayudas. Nuestra colaboración hará disminuir con seguridad este inmenso problema en el mundo actual.

El lema de la campaña «COMPARTIR ES NUESTRA MAYOR RIQUEZA» muestra con rotundidad el espíritu de las palabras de Jesús cuando anunciaba la fraternidad, el olvido de uno mismo, el amor hacia todos. Hay una frase en nuestra liturgia que responde con claridad a esta aparente paradoja: Cristo se hizo pobre para enriquecernos. Los cristianos lo aprendemos desde pequeños, necesitamos de forma permanente que alguien nos los recuerde para hacerlo vida. Procuramos no quedarnos sólo en palabras, en discursos o en lecturas. Queremos hacer realidad nuestro compromiso con los que más sufren. Las guerras y conflictos, las desgracias naturales, los egoísmos de pueblos y naciones alimentan el caudal de la pobreza y del hambre. Hoy se nos pide compartir lo nuestro con los demás. Que nuestra propia riqueza no se convierta en un escudo que impida ver los males ajenos. El término compartir ya es y genera de por sí abundantes bienes para los que nos rodean o viven en países lejanos.

Las palabras del papa Francisco en la convocatoria del Jubileo del 2025 nos impulsan a abrir nuestros ojos a toda la humanidad sufriente; nos dice «Todos esperan. En el corazón de toda persona anida la esperanza como deseo y expectativa del bien, aun ignorando lo que traerá consigo el mañana» (*La esperanza no defrauda*, núm. 1). Es una mirada universal.

La forma de trabajo de MANOS UNIDAS se basa en proyectos promovidos, realizados y evaluados. Cada grupo diocesano se compromete y se decide por un proyecto que se acomode a los resultados de la posible recaudación. Nuestra delegación ha elegido este año los siguientes dos proyectos: **Fortalecimiento y formación laboral a mujeres en riesgo de exclusión en Tánger**, con un importe de 14.325 euros. También **Desarrollo sostenible de familias campesinas y grupos vulnerables en Guantánamo, Cuba**, con un importe de 28.619 euros. Recordáis que el año pasado los proyectos se desarrollaron en el Líbano (atención sanitaria a refugiados) y en el Camerún (dotación de agua potable para barrios y hospital en Fiangó).

Nos satisface que el compromiso de los cristianos no decaiga nunca y que el mandato universal de Jesús se haga una potente realidad en nuestros grupos sociales del mundo occidental donde la riqueza es más visible y el compartir un deseo más que realizable. Os agradezco vuestra colaboración económica y vuestra participación en las cenas, charlas, encuentros y actos litúrgicos que adornan esta afortunada iniciativa.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

El fred no frena l'assistència
als Tres Tombs

Els carrers de Lleida han viscut un any més —ja és la 84a edició— la celebració dels Tres Tombs en honor a sant Antoni Abat, patró de la pagesia. Els carros, carrosses i cavalleries van iniciar el seu recorregut, com és tradició, des de l'avinguda de Blondel, on van rebre la benedicció per part del consiliari de la Congregació de la Sang, després de la celebració de l'Eucaristia. La desfilada, acompanyada per un nombrós públic malgrat el fred intens, va pujar per l'Avinguda de Catalunya i la Rambla d'Aragó fins arribar a la Creu dels Tres Tombs, amb un marcat to reivindicatiu per part dels pagesos de l'Horta de Lleida.

El dia abans, festivitat de sant Antoni Abat, el bisbe Salvador va presidir l'Eucaristia a l'església de la Sang, al final de la qual va sortir a beneir els animals

de companyia que, com és costum, esperaven a les escales del temple. L'Associació Cultural i Recreativa Els Pagesos, organitzadora del programa d'activitats realitzades durant tota la setmana, va ser l'encarregada de vendre els panets i els ciris que els fidels van beneir durant la celebració.

Celebracions de sant Sebastià
i sant Antoni

Diverses parròquies de la diòcesi han celebrat els tradicionals festejos en honor a sant Antoni i sant Sebastià. Com és tradició, al Pont de Suert centenars de veïns van acompanyar la imatge de sant Sebastià durant una processó pels carrers després de la missa presidida pel

bisbe Salvador. Entre els actes centrals de la jornada festiva tam-

bé es va celebrar el dinar de germanor de la Confraria de Sant Sebastià.

Altres pobles, com Alcarràs, han celebrat la seva festa major d'hivern. A Castelldefels, l'església va acollir la cerimònia religiosa i la tradicional benedicció dels animals i de la coca de Sant Antoni.

Setmana de la Infància
Missionera a l'Episcopal

Els alumnes de Primària del Col·legi Episcopal van treballar, el passat 17 de gener, els conceptes relacionats amb l'ajuda als nens i nenes dels països del Tercer Món, en el context de la Setmana de la Infància Missionera. Mn. Casildo Rodríguez, juntament amb l'equip de Pastoral i tutors, va dirigir la sessió sota el lema

«Comparteix el que tinc». D'altra banda, una cinquantena de joves de Lleida van participar, el 19 de gener, en una nova projecció del Cinefòrum Joves que organitza l'Església Jove de la diòcesi a l'Acadèmia Mariana. Aquest cop, la pel·lícula triada va ser *En busca de la felicitat*, amb Will Smith i el seu fill Jaden.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «Quanta gent es passa la vida acumulant, pensant a estar bé més que a fer el bé. Però que buida és una vida que persegueix les pròpies necessitats sense mirar els necessitats!» (10 d'octubre).

@Pontifex_es: «La unió entre els cristians creix i madura en la comuna peregrinació "al ritme de Déu", com els pelegrins d'Emaús acompanyats per Jesús ressuscitat» (11 d'octubre).

@Pontifex_es: «Germans i germanes, la guerra és una il·lusió, és una derrota, no portarà mai la pau, no portarà mai la seguretat, és una derrota per a tots, especialment per a qui es creu invencible. Detingueu-vos, si us plau!» (11 d'octubre).

@Pontifex_es: «El Parenostre és l'oració de Jesús. Aquí està tot! El Parenostre és l'oració universal, l'oració dels fills, l'oració de la confiança. És la gran oració» (15 d'octubre).

Les arrels comunes amb l'Islam, a l'IREL

El filòleg Theo Loinaz, especialista en el món i la cultura islàmiques, considera que, des de la perspectiva del món islàmic, el present és una oportunitat per a la salvació perquè aquesta «no està garantida i requereix de fer bones obres en el present». Ho va dir durant la conferència «El present com a regal», que va pronunciar el passat 16 de gener a la sala d'actes de l'Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida (IREL), dins el cicle que aquest any va dedicat al concepte de «la transcendència avui». Loinaz és professor associat d'estudis àrabs i hebreus a la Universitat de Barcelona.

i va fer un repàs històric sobre els orígens de l'Islam i les arrels comunes amb les tradicions jueva i cristiana. Un dels problemes actuals de l'Islam, segons Loinaz, és que hi hagi corrents que considerin que calgui «vestir com ho feien el profeta i els seus seguidors; menjar com

ho feien ells, o comportar-se com ells». «El present de l'any 630 no pot ser el mateix present de 2025», va dir.

La propera conferència serà el dia 13 de febrer a l'Aula Magna de l'IEI, a càrrec del físic i poeta David Joy, que parlarà de «La transcendència de la ciència».

Xarxa d'Entitats Cristianes arriba a 13.000 persones el 2024

La Xarxa d'Entitats Cristianes d'Acció Caritativa i Social del Bisbat de Lleida ha atès més de 13.000 persones al llarg de l'any 2024.

La Xarxa, de la qual formen part Arrels-Sant Ignasi, Càritas, Esclat-Pare Palau, Jericó, Codiar, Justícia i Pau, Llars del Seminari, Maristes, Fundació Verge Blanca, Obra Mercedària, Sant Joan de Déu Terres de Lleida, AIC Sant Vicenç de Paül, Salesians Lleida i Mans Unides, gestiona 40 habitatges amb 301 persones ateses, ofe-

reix alfabetització en català i castellà per a 1.074 participants d'aquest programa, dona atenció a més de 10.000 infants i joves i arriba a 2.798 persones amb diferents activitats de sensibilització.

Entre altres tasques, també han proporcionat aliments a gairebé 4.000 persones, han procurat la gestió de 2.038 tràmits diferents, han fets al món laboral i han fet acompanyaments grans en situació de solitud

Recés per a matrimonis a Vilafranca

La parròquia de la Mare de Déu de la Mercè de Lleida va convocar, pel cap de setmana del 18 i 19 de gener, una desena de matrimonis a participar en un recés per a matrimonis que es va celebrar al Centre d'Espiritualitat Mare

Ràfols Barri, a Vilafranca del Penedès.

La trobada, iniciativa del Projecte Amor Conyugal, va reunir prop d'un centenar de persones de tota Catalunya en un recés que segueix les catequesis de sant Joan Pau II.

REFLEXIONS

Pescadors d'homes

Simó Pere i els seus socis, Jaume i Joan, fills de Zebedeu, arribaren a port aquella matinada, ben desenganyats. Tota la nit d'afanyar-se i no havien pescat res. S'haurien de presentar casa amb les mans buides.

Encara esbandien les xarxes que arribà tota una colla de gent. Acompanyaven Jesús. I Jesús pujà a la barca de Pere. La satisfacció del pescador en aquell moment compensava el desgany d'una nit buida. Des de la barca, Jesús parlà llarga estona a la gent, drets o asseguts al moll, vora l'aigua.

Ja el sol era ben alt i molt entrat el dia, quan Jesús li diu a Pere: «Tira endins i caleu les xarxes per pescar». No s'ho podia creure: aquella no era hora d'anar a pescar, estava cansat de tota la nit, els companys hi farien burla... en fi que no, que no era hora per fer-ho, que no tocava. Pere es posà una mica de mal humor pensant que era una broma de Jesús pel seu fracàs d'aquella nit.

Però Jesús insisteix. I Pere no vol negar-li res a Jesús. I només perquè Ell ho diu, tira mar endins i cala les xarxes.

Quan en la lectura del text de l'Evangeli arribem a aquest punt, ja ens imaginem el que passarà. Efectivament, la pesca va ser majúscula, tant, que sol no podia amb ella. I li cal demanar ajuda als seus socis, Jaume i Joan. Ompliren les dues barques.

Pere estava confós per la pesca i avergonyit per haver dubtat de Jesús. I es deixa caure als peus de Jesús amb aquella súplica prou sincera: «Senyor, allunyeu-vos de mi que soc un pecador».

Jesús veu la sinceritat de Pere, la seva humilitat, i l'alça per dignificar-lo més encara: «No tinguis por. Des d'ara seràs pescador d'homes». Qui ha estat capaç de vèncer el desànim d'una nit fracassada; qui més enllà dels respectes humans s'ha fiat del Mestre; està en condicions de canviar la pesca al llac de Génézareth per l'evangelització dels pobles no creients. Té la força de la confiança en el Senyor.

El text evangèlic acaba dient-nos que, tornats a terra, ho deixaren tot: barques, xarxes i estris per anar-se'n amb Jesús.

Ah! aquell migdia, a casa de Pere, de Zebedeu i de moltes famílies més de Cafarnaüm, menjaren peix fresc.

Mn. Ramon Sàrries

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

10. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.)
[Gn 1,1-19 / Sl 103 / Mc 6,53-56]. Santa Escolàstica (s. V-VI), vg., germana de sant Benet; santa Sotera, vg. i mr.; sant Silvà, bisbe: sant Hug, abat.

11. ■ Dimarts [Gn 1,20-2,4a / Sl 8 / Mc 7,1-13]. Mare de Déu de Lourdes, aparèguda a la cova de Massabielle (1858); sant Desideri, bisbe; santa Eloïsa, vg.; sant Benet d'Arnià, abat benedictí.

12. ■ Dimecres [Gn 2-4b-9.15-17 / Sl 103 / Mc 7.14-23]. Sant Feliu de Llo-

bregat: ■ santa Eulàlia, vg. i mr., també patrona de Barcelona i cotitular de la catedral; sant Gaudenç o Gaudenci, bisbe; sant Damià, soldat mr.; beat Reginald d'Orleans, prev. dominicà; beata Humbelina, viuda; beat Josep Olalla Valdès. rel.

13. ■ Dijous [Gn 2,18-25 / Sl 127 / Mc 7,24-30]. Sant Benigne, prev. i mr. (s. III); sant Gregori II, papa (romà, 715-731); santa Maura, mr.; sant Gimer, bisbe; beat Jordà de Saxònia, prev.

dominicà; beata Cristina d'Spoletò,
vg. agustina.

14. □ Divendres [Fets 13,46-49 / SI 116 / Lc 10,1-9]. Sant Ciril, monjo, i sant Metodi, bisbe, germans grecs (s. IX), evangelitzadors dels eslaus, copatrons d'Europa; sant Valentí, prev. romà i mr. (s. III); sant Antoni (Antoniet), mr.

15. ■ Dissabte [Gn 3,9-24 / Sl 89 / Mc 8,1-10]. Sant Fausti i santa Jovita, germans mrs.; santa Geòrgia, vg.; sant Claudi de la Colombière (†1682).

prev. jesuïta; sant Joan Baptista de la Concepció, prev. trinitari.

16. ■ Diuenge vinent, VI de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Jr 17, 5-8 / Sl 1 / 1Co 15,12.16-20 / Lc 6,17. 20-26]. Sant Onèsim, bisbe; santa Juliana, vg. i mr.; beat Joan de Sant Domènec, mr.; beat Simó de Càscia, prev. agustinià; sant Porfiri, mr. (309) a l'Àsia Menor; beat Josep Allamano, prev.; sant Pere de Castelnau, monjo cistercenc i mr.; beat Nicolau Pàglia, prev.

Diumenge V de durant l'any (C)

COMENTARI

«Aquí em teniu: envieu-m'hi»

Davant la grandesa del Senyor l'home se sent petit i indigne. Trobem dues expressions semblants a les lectures d'avui. Per una banda Pere exclama: *Senyor allunyeu-vos de mi, que soc un pecador*. I a la primera lectura Isaïes diu: *Vaig veure el Senyor assegut en un tron alt i prominent*. I va exclamar: *Ai de mi, no podré parlar! Jo que soc un home de llavis impurs i visc enmig d'un poble de llavis impurs...* Però Déu no és lluny de nosaltres per molt pecadors que siguem. Pere, hàbil i expert com a pescador, que *s'ha escar-rassat tota la nit i no ha pescat res*, ara tira les xarxes seguint la paraula de Jesús: *Tira endins i caleu les xarxes per pescar*. I amb gran sorpresa *agafaren tant de peix que les xarxes s'esquinçaven*. Pere queda meravellat i és llavors quan diu: *Senyor allunyeu-vos de mi que soc un pecador*. Afegeix l'evangelista *ni ell ni cap dels qui anaven amb ell no se sabien avenir d'una pesca com aquella*. Però Jesús no solament no s'aparta de Pere i dels companys sinó que els associa a la seva missió: *No tinguis por; des d'ara seràs pescador d'homes*. Jesús porta pau i confiança. El mateix li passa a Isaïes: ha vist el Senyor en el tron i uns *serafins que criden: Sant, sant, sant és el Senyor de l'univers, tota la terra és plena de la seva glòria*. Llavors és quan Isaïes se sent incapaç de res. Però també el Senyor se li atansa a través d'un àngel que porta *una brasa presa de l'altar*, li toca els llavis i li diu: *Ja ha desaparegut la teva culpa, el teu pecat ha estat esborrat*. Se'ns mostra ara la disponibilitat d'Isaïes: *Aquí em teniu, envieu-m'hi*, com també la de Pere i els seus companys: *Tornaren a terra les barques, ho deixaren tot i se n'anaren amb ell*. Reconèixer i adorar la grandesa de Déu no vol dir sentir que Déu és lluny de nosaltres; al contrari, s'atansa a la nostra vida i ens demana que el seguim com Isaïes i Pere. Però cal deixar-ho tot per ell. Sant Pau ens recorda el centre de la nostra fe: *Al tercer dia, ressuscità*. Crist ressuscitat ens dona la confiança per deixar-ho tot i seguir-lo.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 6,1-2a.3-8)

L'any que morí el rei Ozies vaig veure el Senyor assegut en un tron alt i prominent. Els plecs del seu mantell omplien el temple. L'assistien, drets, uns serafins que cridaven l'un a l'altre: «Sant, sant, sant és el Senyor de l'univers, tota la terra és plena de la seva glòria.» Aquell crit feia estremir els muntants de les portes i l'edifici s'omplia de fum. Jo vaig dir: «Ai de mi, no podré parlar! Jo que soc un home de llavis impurs i visc enmig d'un poble de llavis impurs, he vist amb els meus ulls el rei, el Senyor de l'univers.» Llavors un dels serafins volà cap a mi duent amb uns molls una brasa que havia pres de l'altar. Em tocà els llavis amb aquella brasa i em digué: «Això t'ha tocat els llavis: ja ha desaparegut la teva culpa, el teu pecat ja ha estat esborrat.» Després vaig sentir la veu del Senyor que deia: «Qui enviaré? Qui ens hi anirà?» Jo vaig respondre: «Aquí em teniu: envieu-m'hi.»

► Salm responsorial (137)

R. *Us vull cantar a la presència dels àngels, Senyor.*

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 15,1-11) (Versió abreujada)

Germans, primer de tot us vaig transmetre el mateix ensenyament que jo mateix havia rebut, és a dir, que Crist, com deien ja les Escriptures, morí pels nostres pecats, que fou sepultat i que al tercer dia, com deien ja les Escriptures, ressuscità. Que després s'aparegué a Quefes i després als dotze. Després s'aparegué a més de cinc-cents germans a la vegada; molts d'aquests encara viuen, però alguns ja són morts. Després s'aparegué a Jaume, i més tard a tots els apòstols. Finalment, el darrer de tots, com un que neix fora de temps, se m'aparegué fins i tot a mi. Tant si soc jo com si són ells, això és el que vosaltres heu cregut.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc (Lc 5,1-11)

En una ocasió la gent s'aglomerava sobre Jesús per escoltar la paraula de Déu.

Ell, que es trobava vora l'estany de Genesaret, veié dues barques a la platja. Els pescadors n'havien baixat i rentaven les xarxes. Pujà en una de les barques, que era de Simó, li demanà que l'apartés una mica de terra, s'assegué i ensenyava la gent de la barca estant. Quan acabà de parlar, digué a Simó: «Tira endins, i caleu les xarxes per pescar.» Simó li respongué: «Mestre, ens hi hem escarrassat tota la nit i no hem pescat res, però ja que vós ho dieu calaré les xarxes.»

Així que ho feren agafaren tant de peix que les xarxes s'esquinçaven. Llavors feren senyal als pescadors de l'altra barca que vinguessin a ajudar-los. Ells hi anaren, i ompliren tant les barques que quasi s'enfonsaven.

Simó Pere, en veure això, es llançà als genolls de Jesús i li deia: «Senyor, allunyeu-vos de mi, que soc un pecador.»

Ni ell ni cap dels qui anaven amb ell no se sabien avenir d'una pesca com aquella. Igual passà amb Jaume i Joan, fills de Zebedeu, que eren socs de Simó. Però Jesús digué a Simó: «No tinguis por: des d'ara seràs pescador d'homes.»

Llavors tornaren a terra les barques, ho deixaren tot i se n'anaren amb ell.

► Lectura del libro de Isaías (Is 6,1-2a.3-8)

El año de la muerte del rey Ozías, vi al Señor sentado sobre un trono alto y excelso: la orla de su manto llenaba el templo. Junto a él estaban los serafines, y se gritaban uno a otro diciendo: «Santo, santo, santo es el Señor del universo, llena está la tierra de su gloria!» Temblaban las jambas y los umbrales al clamor de su voz, y el templo estaba lleno de humo. Yo dije: «¡Ay de mí, estoy perdido! Yo, hombre de labios impuros, que habito en medio de gente de labios impuros, he visto con mis ojos al Rey, Señor del universo». Uno de los seres de fuego voló hacia mí con un ascua en la mano, que había tomado del altar con unas tenazas; la aplicó a mi boca y me dijo: «Al tocar esto tus labios, ha desaparecido tu culpa, está perdonado tu pecado». Entonces escuché la voz del Señor, que decía: «¿A quién enviaré? ¿Y quién irá por nosotros?». Contesté: «Aquí estoy, mándame».

► Salmo responsorial (137)

R. *Delante de los ángeles tañeré para ti, Señor.*

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 15,1-11) (Versión abreviada)

Hermanos:

Yo os transmití en primer lugar, lo que también yo recibí: que Cristo murió por nuestros pecados según las Escrituras; y que fue sepultado y que resucitó al tercer día, según las Escrituras; y que se apareció a Cefas y más tarde a los Doce; después se apareció a más de quinientos hermanos juntos, la mayoría de los cuales vive todavía, otros han muerto; después se apareció a Santiago, más tarde a todos los apóstoles; por último, como a un aborto, se me apareció también a mí. Pues bien; tanto yo como ellos predicamos así, y así lo creísteis vosotros.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 5,1-11)

En aquel tiempo, la gente se agolpaba en torno a Jesús para oír la palabra de Dios. Estando él de pie junto al lago de Genesaret, vio dos barcas que estaban en la orilla; los pescadores, que habían desembarcado, estaban lavando las redes. Subiendo a una de las barcas, que era la de Simón, le pidió que la apartara un poco de tierra. Desde la barca, sentado, enseñaba a la gente. Cuando acabó de hablar, dijo a Simón: «Rema mar adentro, y echad vuestras redes para la pesca». Respondió Simón y dijo: «Maestro, hemos estado bregando toda la noche y no hemos recogido nada; pero, por tu palabra, echaré las redes». Y, puestos a la obra, hicieron una redada tan grande de peces que las redes comenzaban a reventarse. Entonces hicieron señas a los compañeros, que estaban en la otra barca para que vinieran a echarles una mano. Vinieron y llenaron las dos barcas, hasta el punto de que casi se hundían. Al ver esto, Simón Pedro se echó a los pies de Jesús diciendo: «Señor, apártate de mí, que soy un hombre pecador». Y es que el estupor se había apoderado de él y de los que estaban con él, por la redada de peces que habían recogido; y lo mismo les pasaba a Santiago y Juan, hijos de Zebedeo, que eran compañeros de Simón. Y Jesús dijo a Simón: «No temas; desde ahora serás pescador de hombres». Entonces sacaron las barcas a tierra y, dejándolo todo, lo siguieron.